

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Ing. Dobromily Hronové a Ing. Jitky Perutkové v hlavním líčení dne 24. září 2024,

takto:

Obžalovaný

XXXXX,

narozený XXXXX, nezaměstnaný, trvale bytem XXXXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX,

se podle § 226 písmeno a) trestního řádu zprošťuje obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 1 KZV 22/2024 ze dne 16. 8. 2024, kterou mu bylo kladeno za vinu, že:

dne 3. 10. 2023 v době kolem 23:40 hod. ve XXXXX, na ulici XXXXX, v cele číslo XXXXX na oddělení XXXXX, vykonal za zneužití bezbrannosti anální pohlavní styk se spoluvězněm na cele poškozeným XXXXX, nar. XXXXX, a to tím způsobem, že přilehl ke spícímu poškozenému na postel a zasunul mu zezadu z boku mezi hýždě svůj penis a prováděl kopulační pohyby, což poškozeného probudilo a začal se aktivně fyzicky bránit tak, že se otočil a XXXXX opakovaně udeřil dlaní do obličeje,

tedy

měl zneužít bezbrannosti jiného a vykonal na něm pohlavní styk a spáchat takový čin způsobem srovnatelným se souloží a na osobě ve výkonu trestu odnětí svobody,

čím měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Obžalovanému bylo kladeno za vinu, že dne 3. 10. 2023 v době kolem 23:40 hod. ve XXXXX, v cele číslo XXXXX na oddělení XXXXX, vykonal za zneužití bezbrannosti anální pohlavní styk se spoluvězněm na cele poškozeným XXXXX, nar. XXXXX, a to tím způsobem, že přilehl ke spícímu poškozenému na postel a zasunul mu zezadu z boku mezi hýždě svůj penis a prováděl kopulační pohyby, což poškozeného probudilo a začal se aktivně fyzicky bránit tak, že se otočil a XXXXX opakovaně udeřil dlaní do obličeje. Tímto jednáním, kdy měl zneužít bezbrannosti jiného a vykonal na něm pohlavní styk a spáchat takový čin způsobem srovnatelným se souloží a na osobě ve výkonu trestu odnětí svobody, měl spáchat zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.
2. Obžalovaný XXXXX v přípravném řízení dne 15. 5. 2024 (č. l. 15-19) trestné jednání popřel, kdy na svoji obhajobu uvedl, že druhý den po nástupu do vazební věznice, tedy od 26. 9. 2023 byl umístěn na cele společně s XXXXX. Toho znal již z minulosti od roku 2013, vídávali se v XXXXX a chvíli bydleli ve stejném azylovém domě. Na cele spolu vycházeli bez problémů, povídali si, k žádným konfliktům mezi nimi nedocházelo. Večer dne 3. 10. 2023 si šli lehnout, on po večerce usnul. V noci ho probudil XXXXX ránou ručnícem do obličeje, poté, když se zvedal, tak mu dal ještě hlavičku do nosu. U toho mu říkal, že ho chtěl znásilnit. To nebyla pravda, do té doby, než ho poškozený napadl, tak spal. Nikdy se s poškozeným ani nepokoušel o nějaký sexuální kontakt. Z nosu mu tekla krev, byla všude po cele, měl ji na tričku, byla na zemi, tak si dal na obličej příkrývku a zmáčknul tísňové tlačítko. XXXXX mu ještě vyhrožoval, že jej zabije, ale již v útoku nepokračoval, zůstal u postele a on byl u dveří. Za chvíli přiběhli dva dozorcí, on jim řekl, že ho XXXXX napadl. Když otevřeli dveře XXXXX pravděpodobně seděl na posteli, kdy si nevybavuje zda, případně co, tento říkal dozorcům. Rozhodně vyloučil, že by jim říkal, že má poškozeného rád, stejně tak, že by v době incidentu měl sundané trenky. Po tomto ho dozorcí odvedli do jiné cely, on si vzal jen příkrývku, kterou si držel na nose. Poté byl odveden na ošetření k vězeňskému lékaři. Po ošetření šel opět na tu druhou celu a dozorcí mu donesli věci z původní cely. Ještě v noci

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

pak byl focen. K oblečení v době napadení uvedl, že on měl na sobě ústavní trenky a tričko, poškozený měl určité trenky, co dál, to neví. Dopoledne druhý den si vyměnil při výměně prádla zakrvácené tričko a příkrývku a odevzdal i erární trenky, vzal si na sebe svoje.

3. K osobě poškozeného uvedl, že XXXXX občas vede divné řeči, je jakoby mimo, někomu nadává z okna a tak. Jemu říkal, že ho pronásleduje démon, to se i v noci se strachem budil. Někdy byl na cele agresivní, např. nadával, že má málo jídla, ale vůči němu agresivní nebyl. Netuší, proč jej napadl, asi měl nějaký zkrat. Ani netuší, proč jej obvinil ze znásilnění, neměl o něj sexuální zájem, nic na něho nikdy nezkoušel.
4. V hlavním líčení dne 24. 9. 2024 na této obhajobě fakticky setrval, kdy zejména zopakoval, že poškozeného nijak sexuálně nenapadl, toto si poškozený vymyslel, sám byl probuzen útokem poškozeného, který jej napadl prvotně údery ručníkem a poté úderem hlavou (arg.: „dostal čelo“), kdy tento úder popsal jako vedený vestoje, když vstal a tento útok nečekal. V důsledku tohoto napadení krvácel, kdy krev byla na oblečení (tričku), na povlečení příkrývky („kapně“) i na zemi a musela být i na ručníku, kterým jej poškozený bil. Na dotazy pak vyloučil jakékoli předchozí vzájemné konflikty, kdy důvod napadení ze strany poškozeného vnímal v jeho psychickém stavu („měl noční můry“). Dále uvedl, že v rámci velké výměny prádla to ráno vyměnil nejen prádlo (tričko a trenky), ale i právě zakrvácené povlečení. Z hlediska úklidu celý pak uvedl, že tuto uklízeli dle potřeby, podlahu umývali ob den. Jinak, po přečtení výpovědi z přípravného řízení, potvrdil pravdivost svých tehdejších údajů, kdy část (kterou neuváděl, např. ohledně údajů poškozeného) si dnes již nevybavil.
5. Jeho obhajobu, lze ve stručnosti shrnout tak, že k uvedenému nevhodnému jednání nikdy nedošlo, naopak on byl poškozeným bezdůvodně napaden.
6. K případné věrohodnosti jeho údajů pak byla na návrh obhajoby za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čtena jeho výpověď v rámci podání vysvětlení ze dne 4. 10. 2023 v čase cca 11:30 hod. – 12:40 hod. (č. l. 37-40), která je obsahově shodná s jeho výše popsanými údaji s výhradou údaje o napadení „čelem“, kdy toto zde popsal tak, že poté, co jej probudil útok poškozeného ručníkem, uviděl nad sebou stát poškozeného XXXXX, který měl v pravé ruce ručník. Poté se nad ním XXXXX naklonil a dal mu tzv. „čelo“ do nosu. Začala mu téct krev z nosu, tak si dal na obličej příkrývku, vstal z postele a začal před XXXXX utíkat. Tedy toto napadení proběhlo ještě za situace, kdy ležel a nikoli vestoje.
7. Při hodnocení možné věrohodnosti jeho výpovědi, tedy možné reálnosti popisu skutkového děje, soud musel mimo jeho procesního oprávnění (obecně není povinen uvádět pravdivé údaje) přihlídnout i k rozporům v jeho výpovědi (zejména změn ohledně způsobu napadení poškozeným), a přestože tyto změny jsou relativně marginální, nelze jeho výpověď vnímat jako zcela věrohodný popis situace, kdy nelze vyloučit, že se může jednat o částečné „ospravedlnění“ vlastního jednání.
8. K obecné věrohodnosti obžalovaného pak nelze přehlédnout, že tento byl od roku 2001 do roku 2023 opakovaně, a to celkem 10x, soudně trestán (viz opis RT poslední č. l. 194-195), zejména pro zanedbání povinné výživy, výtržnictví apod., kdy poslední odsouzení je pro drogovou trestnou činnost, přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku (rozsudek Okresního soudu v Třebíči ze dne 17. 2. 2023, č. j. 13 T 9/2023-142, č. l. 123-124).
9. K chování obžalovaného XXXXX během výkonů trestů bylo z hodnocení z věznic (i z předchozích výkonů trestů) prokázáno, že obžalovaný se nechoval vůči spoluvězňům nevhodně, kázeňského přestupku se dopustil jednou nedodržením budíčku (viz zpráva věznice XXXXX k trestu z roku 2020, č. l. 89-90) a rovněž byl při předchozím výkonu trestu vyřazen ze zaměstnání z důvodu nevhodného chování na pracovišti (vulgární nadávky apod., viz zpráva věznice XXXXX k trestu v roce 2018, č. l. 93-94). V rámci hodnocení z aktuálního výkonu trestu (viz zpráva věznice

XXXXXX č. l. 186-187) je bezproblémový ovšem bez zájmu zapojit se do pracovních či výchovných aktivit.

10. Ze svého trestného jednání měl být obžalovaný usvědčován zejména výpovědí poškozeného.
11. Poškozený XXXXX byl vyslechnut v přípravném řízení dne 14. 5. 2024 (č. l. 31-36), kdy uvedl, že obžalovaného XXXXX zná už asi deset let z XXXXX. V minulosti se kamarádili, nikdy spolu neměli konflikt. Věc se stala asi pět dní poté, co je dali spolu na celu. On šel spát, kdy spává na boku čelem ke zdi. Obžalovaný XXXXX šel také spát. Neví, kolik bylo hodin (jak dlouho spal), ale když se vzbudil, tak měl stažené trenýrky až po lýtka a obžalovaný XXXXX ležel za ním, taky na boku a měl ztopořený penis. Něco ho lechtalo mezi půlkami a na stehnech. Když se probudil tak obžalovaný vyskočil a on viděl jeho ztopořený penis, zda měl trenky si již nevybavuje. Také vyskočil, „chytil záchvat“, dal mu pár facek (poz. logicky až ve stoje v postavení tváří v tvář) a nadával mu „co dělá“, kdy obžalovaný říkal, že neví, o co mu jde, že ho bere jako svého syna. (Pozn. rozhodně tedy v rámci těchto údajů nepotvrzuje vlastní verzi obžaloby, tedy že „se otočil a“.) Nikdo ale nikomu nevyhrožoval. Obžalovaný XXXXX pak zmáčkl nouzové tlačítko a do cely přišel strážný, kterému ihned řekl, co se stalo, a omluvil se za napadení, kdy byl v šoku. Co říkal XXXXX si již nepamatuje, navíc byl v šoku. Následně doplnil, že na zavolání přišli 2-3 dozorcí. Obžalovaný XXXXX byl ještě nahý, když tito dozorcí přišli do cely (resp. když otevírali dveře). Pak obžalovaného XXXXX odvedli pryč a on zůstal na cele sám. Asi po deseti minutách pak šel na zdravotní prohlídku, poté ho dali na jinou celu, aby mohli na původní cele zajistit důkazy. Na nové cele začal uklízet, protože tam byla špína, v umyvadle se sám umyl včetně intimních míst.
12. Na dotaz, zda mezi nimi došlo k pohlavnímu styku uvedl, že toto si nemyslí, protože se ihned vzbudil, nebyl nijak zraněn, neví o tom, že by byl XXXXX v něm. Jednání obžalovaného XXXXX si vysvětluje tak, že tento je bisexuál, asi se mu tedy líbil.
13. Na dotazy ohledně svého oblečení uvedl, že si přesně nepamatuje, jak byl oblečen, měl ústavní „spodáry“ a pravděpodobně i triko, aby mu nebyla zima. Co se se spodním prádlem poté stalo, neví, nevybavuje si, zda se převlékal, ani zda prádlo pral. Následně ale připustil, že trenky mohl vyprat, když se umýval na nové cele, a to i mýdlem. Rozhodně měl původní trenky na sobě v době lékařské prohlídky, zda je měl i při příchodu na novou celu, již ale neví. Zda druhý den proběhla výměna prádla si také již nevybavuje. K dotazu, zda si při přesunu na novou celu bral svoje věci, uvedl, že po vyšetření šel zpět s dozorcem na původní celu, kde si vzal všechny své věci a (za stále přítomnosti dozorce) byl přemístěn na novou celu.
14. Ví, že na prostěradle obžalovaného byla nějaká krev, jak dal obžalovanému XXXXX pár facek do tváře, kdy mu tekla krev z nosu, on sám ale zraněn nebyl. Zda byla krev i jinde, neví, rozhodně obžalovaný neměl zakrvácené oblečení, tolik mu krev netekla.
15. Dále se vyjádřil i ke svému psychickému stavu, a to jak po napadení, tak i v dřívější době, kdy uvedl, že po incidentu se cítil hrozně a nemohl spát, kdy nechtěl léky, protože je nesnáší. V této souvislosti zmínil i svoji dřívější opakovanou léčbu v dětství na psychiatrii a skutečnost, že v minulosti už jej jeden muž znásilnil, kdy k tomuto konkrétně uvedl, že toto ale nebylo řešeno, řešen byl pouze on, protože mu rozbil koleno (zde viz rozsudek Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 3 T 74/2020 ohledně onoho údajného napadení).
16. V hlavním líčení dne 24. 9. 2024 na svých údajích v zásadních bodech setrval, když podrobně popsal důvod konfliktu, tedy, že se probudil za situace, kdy obžalovaný ležel za ním, měl sundané kalhoty („spodáry“) a cítil něco mezi stehny, žádnou bolest ale necítil. Obžalovaný měl také sundané „spodáry“ a ztopořený penis, což uviděl, když se obžalovaný postavil, vyskočil z postele. Vyděsil se, co se děje, byl v šoku a dal obžalovanému pár facek (celkem asi 5 na tvář). Zde následně uvedl, že potom (log. tedy po oněch fackách) se obžalovaný zvedl a zmáčkl tísňové tlačítko. (Pozn. tedy facky by musel dávat obžalovanému ještě za situace, kdy tento za ním ležel, případně ležel ve vlastní posteli dle vlastní verze obžalovaného, a nikoli ve stoje.) Když se obžalovaného ptal, co se děje, tak tento mu říkal něco ve smyslu, že je jako jeho táta, že neví, o co mu jde. Poté přišli dozorcí,

ptali se, co se stalo, a on se ihned nechal zkontrolovat u lékaře a pak je oba přestěhovali na jiné cely.

17. Na dotazy pak upřesnil, že si nevzpomíná, zda obžalovaný po jeho úderech krvácel, spíše si myslí, že nikoli. Když přišli dozorcí tak jim řekl, že jej obžalovaný znásilnil, kdy obžalovaný naopak uváděl, že neví, co se stalo, že jej on začal mlátit.
18. Jeho další údaje zejména k jeho pohybu v rámci věznice (změn umístění na konkrétní cele a manipulace s oděvem) pak vykazují značnou problematičnost nejen v rámci jejich vlastního obsahu (logiky popisu), ale zejména v konfrontaci s dalšími objektivními důkazy, kdy ale svědek sám uvedl, že tyto údaje si přesně nepamatuje.
19. K problematice přemístění na jinou celu nejprve uvedl, že k tomuto došlo prakticky ihned poté, co byl na vyšetření u lékaře (během chvíle), kdy poté mu zabalili věci jako důkazy a přestěhovali jej na jinou celu (toto následně i zopakoval). Od napadení tak mohla uplynout cca 15-30 minut. Zde ho navštívila psychologka (zde jeho údaje mj. o pouhém zájmu o pastelky odpovídají i zprávě věznice) a následně již zůstal sám. Byl z toho v šoku, nemohl spát. Šel se umýt (intimní partie), protože mu z toho bylo zle, bylo mu to nepříjemné. Následně ovšem ono „umývání“ situoval do doby, kdy byl na původní cele, a to ještě před vyšetřením, v době, kdy odvedli obžalovaného. Tyto jeho údaje jsou přitom v rozporu se zprávou věznice, dle které byl na jinou celu přemístěn až v 08:30 hod., což ostatně koresponduje i s údaji dozorců (po dobu jejich služby zůstal na původní cele). Po seznámení s údaji věznice pak uvedl, že nejprve (v noci) byl přemístěn na vedlejší celu na stejném patře a druhý den na jiné patro.
20. K manipulaci s oblečením uvedl, že před přestěhováním odevzdal oblečení, dostal nové, sebrali mu deky, ložní prádlo a zapečetili celu. K onomu zapečetění (zalepení dveří papírovými kříži) došlo prakticky ihned jak jej dovedli od doktora. K možnému praní prádla vyloučil, že by si takto pral triko, ale nejprve nevyloučil (arg.: „je možné, přesně si nepamatuji“), že si vypral trenýrky (v rámci onoho umývání se). Následně uvedl, že se domnívá, že „spodřáry“ si pral, protože je čistotný a bylo to nechutné. Když byl opakovaně dotazován na osud zejména trenýrek, které měl původně na sobě v době napadení, potvrdil, že měl k dispozici náhradní (viz i údaje věznice o množství „fasovaných“ oděvních součástí) a tyto si proto ihned vyměnil („vyslíknul“). Poté za ním přišli (ještě v noci) a ptali se, kde má oblečení, které měl na sobě a toto mu vzali. Toto potvrdil na další dotaz v souvislosti s jejich praním, kdy uvedl, že mu je po vyprání zabavili, když on je po vyprání sušil na posteli.
21. Po předložení protokolu o vydání věci (č. l. 62) potvrdil jeho pravdivost včetně časových údajů s tím, že si vybavuje, že trenýrky, které po něm chtěli, dával do nějakého igelitového pytle, kdy měl s sebou náhradní a další čisté oblečení dostal asi druhý den ráno. Následně na dotaz, proč měl na sobě, pro něj „špinavé“ prádlo ještě v cca 12:00 hodin dne 4. 10. 2023, tedy cca 12 hodin po napadení, proč je např. nevyměnil v rámci pravidelné výměny prádla, uvedl, že on si je na sobě nenechával, zabavili mu je „hned ten večer“ dozorcí spolu s ložním prádlem a dekami, když to chtěli jako důkaz kvůli DNA. Rozdíl (ne zcela logicky) vysvětlil tak, že v této době druhý den mu dávali nové oblečení, za to, co odevzdal večer. Tyto údaje jsou přitom v rozporu nejen s daným protokolem, ale i údaji svědků, kteří popisují, že zůstal sám na cele v původním oděvu (tedy tento mu nebyl odebrán).
22. K výměně prádla nejprve uvedl, že dostal čisté oblečení, ale až druhý den na nové cele, když toto dle něj souviselo se zajištěním stop (arg.: „sebrali mi oblečení, jestli tam nejsou nějaké stopy“), kdy takto mu vzali triko, „spodřáry“ a deky. Následně ovšem upřesnil, že „spodřáry“ a ponožky mu zabavili „ještě ten večer“. Když byl v této souvislosti upozorněn na dobu napadení (cca půlnoc), tak uvedl, že přesně si již nevzpomíná, kdy k tomuto došlo. Co konkrétně při (pravidelné) výměně měnil, si nepamatuje. K této (pravidelné) výměně ale na další dotaz dodal, že ví, že mu dozorcí dávali jiné oblečení za to, co jim dal (kus za kus), když jim určitě dal spodky a triko.

23. K případnému úklidu stop po napadení (krve na podlaze cely) uvedl, že na původní cele žádný úklid neprováděl, úklid prováděl až na nové cele, kam byl přemístěn, když je čistotný a tato cela byla hodně špinavá. Celu zametl, všude utřel prach, umyl umyvadlo, záchod, zem atd. On automaticky uklízí vždy, když přijde na novou celu. Na konkrétní dotaz obhajoby vyloučil, že by v této cele byla na zemi nějaká krev.
24. Předchozí výslech v souvislosti s tímto si ale již nevybavuje. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení a dotazu na zjevné rozpory uvedl, že přesnější jsou ony dřívější údaje, které byly z doby bližší onomu incidentu.
25. Na dotazy státního zástupce ohledně možných konfliktů vyloučil jakýkoli jiný konflikt s obžalovaným, i případně s jiným odsouzeným, s tím, že ve věznici nikdy nebyl řešen pro jakékoli agresivní chování. Stejně tak vyloučil (údaje obžalovaného), že by měl psychické problémy, buzení se v noci v důsledku strachu („nočních můr“) apod. Na dotazy obhájkyne obžalovaného se pak vyjádřil i ke své kriminální minulosti (3x odsouzen) a dřívějším znaleckým zkoumáním psychického stavu s tím, že naposledy byl takto zkoumán asi v 18 letech, kdy v mládí, jako dítě, byl opakovaně hospitalizován v psychiatrické léčebně.
26. K případné věrohodnosti jeho údajů pak byly na návrh obhajoby za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čteny jeho výpovědi v rámci podání vysvětlení ze dne 4. 10. 2023 v čase cca 07:30 hod. – 08:15 hod. a 11:20 hod. – 12:10 hod. (č. l. 42 a 43-45), které jsou v zásadních rysech obsahově shodné s jeho výše popsanými údaji s výhradou rozsahu napadení (cca 20 facek) a zmiňování údaje obžalovaného dozorcům „že ho má rád“. Z hlediska výše zmíněných problematických údajů poškozený v rámci druhého podání vysvětlení uvedl, že poté, co ihned dozorcí odvedli obžalovaného z cely, tak on se v umyvadle umyl, protože to bylo nechutné. Za chvíli na to pro něj přišli a šel na ošetřovnu, kde jej prohlédli a potom se vrátil na celu. Potom už moc nespál, nešlo to. Dozorcí mu pak ráno řekli, že je výměna ložního prádla, ať to nachystá, tak ložní prádlo nachystal a nechal ho, aby ho vzali na výměnu. Ráno jej pak odvedli k výslechu. Po tom výslechu si pak umyl svoje trenky, ve kterých v noci spal a které měl na sobě, když jej obžalovaný znásilňoval. Zjevně tedy nezmiňoval žádné přemístění na jinou celu, ani do té doby odevzdání prádla. Naopak popisoval, že prakticky po celou dobu měl na sobě ono „problematické“ prádlo.
27. K obecné věrohodnosti poškozeného pak nelze přehlédnout, že tento byl od roku 2009 do roku 2023 opakovaně, a to celkem 8x, soudně trestán. První odsouzení, ještě mladistvého se týkalo zejména pohlavního zneužívání. Další odsouzení pak souviselo zejména s násilnou a majetkovou trestnou činností. V roce 2015 byl Okresním soudem v Třebíči sp. zn. 2 T 93/2015 odsouzen pro přečin krivé výpovědi dle § 346 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Takto byl odsouzen i Okresním soudem v Třebíči sp. zn. 3 T 74/2020 mj. pro přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, kdy motivem jeho brachiálního násilí vůči poškozenému měla být jeho domněnka (utkvělá představa), že byl poškozeným ve spánku znásilněn, jak tvrdil na svoji obhajobu (viz odůvodnění rozsudku s odkazem na č. l. 26 spojeného spisu sp. zn. 3 T 8/2021). V roce 2015 pak byl Okresním soudem v Třebíči sp. zn. 2 T 93/2015 odsouzen i pro přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.
28. Z hodnocení z příslušných věznic (i z předchozího výkonu trestu) pak vyplývá, že tento svědek se nedopustil (mimo napadení právě obžalovaného) kázeňského přestupku ani nebyl nijak kázeňsky řešen (viz zpráva Věznice XXXXX k trestu z let 2021-2022, č. l. 100 a zpráva Věznice XXXXX k nyní vykonávanému trestu, č. l. 178).
29. Z hlediska jeho věrohodnosti tak nelze přehlédnout výše popsané, poměrně zásadní rozpory v jeho údajích, stejně tak jako rozpor jeho údajů s dalšími, dle soudu objektivními důkazy. Takto je nutno vnímat např. jeho údaj, že v době otevírání dveří měl obžalovaný „být nahý“, tedy pravděpodobně mít stažené trenky (svědek N. ovšem nic takového ještě před otevřením dveří, nahlédnutí kukátkem, neviděl), co měl obžalovaný říkat dozorcům (což tito vyloučili), případně údaje o přemístování z cely (dle zprávy věznice až v 08:30 hodin dne 4. 10. 2023) apod. Přestože může být

změna údajů, či jejich problematičnost, dána psychickým stavem v době vnímání situace, či časovým odstupem při podání výpovědi, jeho údaje rozhodně soud nemůže vnímat jako zcela přesný popis proběhnuvšího děje a tedy jako údaje zcela věrohodné.

30. Další skupinou svědků jsou příslušníci Vězeňské služby, kteří u incidentu následně zasahovali, svědci M. J., T. N. a V. Š.
31. Svědek T. N., v době incidentu dozorce ve Vazební věznici v XXXXX, v přípravném řízení dne 25. 6. 2024 (č. l. 25-27) uvedl, že někdy na začátku října 2023 měl noční službu na oddělení XXXXX, když kolem půlnoci se rozeznělo tísňové tlačítko v jedné z cel (on dostal hlášení do vysílačky). Došel k cele, kdy cestou neslyšel žádný hluk, rozsvítil a přes okénko uviděl, že jeden vězeň sedí na posteli (XXXXX) a druhý stál u dveří a byl od krve. Dle něj měli na sobě oba tričko a kalhoty, rozhodně nikdo z nich nebyl ani částečně svlečený. Zavolał posilu (protože sám z bezpečnostních důvodů nesmí otevírat dveře) a poté, co přišel kolega J., otevřeli dveře a obžalovaný XXXXX mu na dotaz řekl, že byl napaden (pěstmi do obličeje), když spal. Chtěl z cely pryč, měl strach, že ho XXXXX zabije. Poškozený XXXXX mu na jeho dotaz řekl, že se ho ten druhý pokusil ve spánku znásilnit a chtěl proto na prohlídku k doktorovi. Oba proto ihned rozdělili a XXXXX přestěhovali na jinou celu, kdy si s sebou vzal ložní prádlo. XXXXX zůstal sám na původní cele, kde byl až do rána, a to ve stejném oblečení. V mezidobí došel i kolega Š. Poté šli oba postupně k doktorovi, první šel asi XXXXX, protože krvácel, potom XXXXX. On (společně s kolegou J. viz argument, že samotní odvádět nemohou) oba na ošetrovnu doprovázel a byl i u jejich vyšetření, takže ví, že u doktora oba opakovali prakticky to samé, co říkali jemu. Tedy XXXXX říkal, že když spal, tak ho ten druhý napadl, a XXXXX říkal, že ho chtěl XXXXX znásilnit, když spal. Buď se mu ho pokusil strčit do zadku nebo už strčil, to si už přesně nepamatuje. Obžalovaný XXXXX měl již dříve zlomený nos, z něj mu tekla krev, měl ji na obličeji, tričko a na povlečení, něco možná bylo na zemi a na povlečení XXXXX. Neví o tom, že by byl zraněn i XXXXX. Cela se během jeho služby (odcházel ráno) neuklízela, ani se jim neměnilo oblečení či povlečení. Na místě si nevšiml žádného ručníku, kdy ovšem ručník každý z nich měl (jako všichni). Na dotaz ke komunikaci na cele pak doplnil, že XXXXX se před ním XXXXX ptal, proč to udělal, XXXXX nereagoval a pouze chtěl z cely pryč, protože se XXXXX bál. Rozhodně vyloučil, že by XXXXX říkal, má XXXXX rád. Chování žádného z nich do té doby nebylo nijak problematické.
32. Svědek M. J. v přípravném řízení dne 25. 6. 2024 (č. l. 20-24) uvedl, že je zaměstnán ve Vazební věznici v XXXXX. Dne 3. 10. 2023 měl noční směnu na oddělení XXXXX. Před půlnocí mu volal operační, aby se dostavil na oddělení XXXXX na pomoc kolegovi N. Ten stál u jedné cely, měl otevřené výdejní okénko a u okénka stál starší z vězňů (XXXXX) s rozbitým nosem a držel si u nosu prostěradlo, které bylo od krve. Ten jim (přes výdejní okénko) oznámil, že ho ve spánku napadl spoluvězeň, proto zavolał pomoc. Druhý vězeň se ohradil, že to tak vůbec nebylo, že ho vzbudilo to, že mu ten druhý „strká péro do zadku“, a proto ho napadl. Ani jeden z vězňů nebyl v době jeho příchodu nahý, domnívá se, že mladší měl na sobě trenky a XXXXX měl přes sebe hozené prostěradlo a nebylo vidět, co má pod ním. Poté otevřeli celu a přemístili XXXXX na jinou celu na odděle XXXXX. Mladší vězeň zůstal na stejné cele. Ještě se na místo dostavil dozorčí V. Š., ale ten nebyl u toho, když vězni povídali, co se mělo stát, jen dohlížel na přestěhování. Pak byli oba vězni postupně předvedeni na zdravotní středisko, jako prvního odvedli toho staršího, kdy mladší zůstal sám na cele (až do rána). Mladší vězeň se dožadoval ošetření od doktora a tvrdil, že byl znásilněný. On sám na něm ale nějaké zranění neviděl. S kolegou N. byl s oběma vězni na vyšetření u doktora a potom dosloužil noční směnu na svém úseku. Původní cela se během jeho služby neuklízela, pouze byly přestěhovány věci XXXXX na novou celu (arg.: ten starší si sbalil všechny své věci a ty se pak přemístily na jinou celu). O výměně prádla těmito dvěma nic neví. K jím vnímanému zranění obžalovaného XXXXX uvedl, že tento měl zkřivený nos, měl v obličeji krev a držel si u obličeje zakrvácené prostěradlo. Jinde si krve nevšiml. I on vyloučil, že by jim obžalovaný XXXXX říkal, že má XXXXX rád, pouze zmiňoval ono napadení ve spánku, kdy si již nevybavuje, zda konkrétně popisoval, jakým způsobem jej XXXXX bil. Zakrvácený ručník na cele si také nevybavuje. Kolega N. o celém incidentu pak sepsal záznam.

33. Svědek V. Š., inspektor dozorčí služby ve Vazební věznici XXXXX, v přípravném řízení dne 27. 6. 2024 (č. l. 28-30) vypověděl, že při incidentu se dostavil někdy před půlnocí na oddělení XXXXX, kde mělo dle operátora strážní služby dojít k fyzickému napadení mezi vězni. Když přišel, na místě již byli dozorcí prap. N. a prap. J. a měli celu otevřenou. Po vyhodnocení situace a krátkém podání vysvětlení od obou, co se odehrálo, rozhodl o předvedení obou odsouzených na zdravotní oddělení a rozmístění, aby nezůstali spolu na jedné cele. Starší z vězňů uváděl, že spal a ten druhý ho začal mlátit pěstí do obličeje, mladší vězeň řekl, že je to pravda (až na to, že tento nespál), ale dal mu pěstí proto, že jej ve spánku znásilnil. Další komunikace (ani mezi vězni navzájem, ani mezi vězni a dozorcí) již neprobíhala. Oba vězni byli oblečení, ale již si nepamatuje, co přesně měli na sobě, rozhodně nebyli svlečení, ani neměli vězeňská pyžama. Vězni byli postupně odvedeni na zdravotní středisko a byli rozmístěni do oddělených cel. Už si nevzpomíná, jestli je i odváděl na zdravotní středisko, nebo se o to postarali ti dva dozorcí. O události informoval vrchního inspektora strážní služby, který zajistil obvolání funkcionářů, kteří mají pravomoc v dalších úkonech. O události byl sepsán záznam, který podepsal prap. N., jelikož tuto událost zjistil. Oba vězni byli slušní, ten starší byl vyjukaný a působil, že neví, co se děje. Ten mladší říkal, že byl znásilněn. Z doslechu se pak dozvěděl, že ten mladší, co na cele zůstal, ji měl uklidit, když zde jsou běžně k dispozici základní věci na úklid, a měl si vyprat i oblečení, co měl na sobě. K jím vnímaným zraněním uvedl, že tomu staršímu tekla z nosu krev, měl i křivý nos, ale to neví, jestli ho měl už předtím nebo mu ho zlomil ten mladší. Měl tvář a tričko od krve, krev byla i na zemi, bylo to pár kapek o průměru do 1 cm. Jinde si krve nevšiml. Ten mladší na sobě žádné zranění neměl. K dotazu pak doplnil, že věci obžalovaného nezůstaly na původní cele, myslí si, že ty věci balil ten mladší, protože ten starší byl odveden z cely hned. V dané době se jím prádlo neměnilo.
34. Všechny tyto výpovědi byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 24. 9. 2024 čteny.
35. Z hlediska věrohodnosti všech těchto svědků dospěl soud k závěru, že jejich údaje lze považovat za věrohodné. Přestože se netýkají faktického skutku, kterému nebyli přítomni, jejich popis jednání obžalovaného a poškozeného následující po napadení (byť v drobných nepodstatných detailech, např. kdo balil věci XXXXX, čemu byl, případně kdo, přítomen apod., se liší, kdy je ovšem nutné přihlídnout k vlastní době výsledku, tj. cca ¾ roku poté) obsahově koresponduje s dalšími důkazy.
36. Zde i ve vztahu k věrohodnosti údajů poškozeného je nutno zmínit, že v návaznosti na údaje poškozeného v rámci neprocesního výsledku (podání vysvětlení) byli k jím prezentovanému údaji dotazováni již dne 4. 10. 2023, kdy všichni shodně odmítli jeho verzi údajů, kterou jim měl údajně sdělovat obžalovaný (viz úřední záznam č. l. 113).
37. Z kamerového záznamu prostoru před celou obžalovaného a poškozeného, který koresponduje s výpověďmi dozorců, vyplývá, že nejdříve (po zmáčknutí nouzového tlačítka) se rozsvítilo světlo nad celou (v čase cca 23:36 hod.), následně do cca jedné minuty přichází dozorce prap. T. N., otevírá okénko a mluví s vězni, poté volá interkomem a za cca dvě minuty přichází další dozorce prap. M. J., po jehož příchodu otevřou dveře cely a z cely vychází obžalovaný XXXXX s příkrývkou v ruce, zůstává stát na chodbě, dozorce mluví do cely na poškozeného XXXXX a poté oba dozorcí odvádí obžalovaného pryč. Po cca 15 minutách přichází k cele opět dozorcí prap. N. a J. a rovněž ppor. V. Š., dva z nich vchází do cely a poté odchází, kdy jeden z nich táhne po zemi krabici (tedy pravděpodobně odnášejí věci obžalovaného). Za další cca 2 minuty po chodbě prochází 3 dozorcí s obžalovaným XXXXX a odvádějí ho dveřmi pryč.
38. Obecně ale tato skupina důkazů nemá žádnou vypovídací hodnotu k průběhu zažalovanému skutku, když svědci, kteří se na místo dostavili krátce poté, co mělo dojít k nějaké formě napadení, prakticky shodně popisují, že obžalovaný XXXXX byl zjevně fyzicky napaden (krvácel z nosu) a své napadení popisoval jako bezdůvodné, naopak poškozený XXXXX od počátku uváděl jako důvod, proč napadl obžalovaného údery do jeho obličeje předchozí sexuální agrese ze strany obžalovaného. Jejich údaje tak lze vnímat pouze k možné věrohodnosti následných údajů obžalovaného či poškozeného.

39. Obžalovaný měl být dále ze svého trestného jednání usvědčován i listinnými důkazy a jinými věcnými důkazy, kterým jsou zejména lékařské zprávy, zajištěné stopy a na něj navazující odborné vyjádření, kdy zásadní význam (z hlediska odůvodnění obžaloby) byl kladen právě na závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (resp. z něj vyplývající místo nálezů krevní stopy na oděvu poškozeného).
40. Z Protokolu o prohlídce těla obžalovaného a fotodokumentace ze dne 4. 10. 2023 v čase 11:15-11:25 hod. (č. l. 66-70) nebylo zjištěno, že by se na jeho těle nacházela vážnější poranění. Na jeho těle byly nalezeny jen odřeniny na pravé tváři a na nose vpravo i vlevo, kdy nos byl výrazně zakřiven vpravo.
41. Z Protokolu o prohlídce těla poškozeného a fotodokumentace ze dne 4. 10. 2023 v čase 10:35-10:45 hod. (č. l. 71-75) nebylo taktéž zjištěno, že by se na jeho těle nacházela vážnější poranění. Mimo starších odřenin na loktech byla zjištěna pouze drobná odřenina v bederní části zad uprostřed průměru asi 1,5 cm.
42. Ze záznamu z kontrolního vyšetření (lékařské zprávy č. l. 81) poškozeného XXXXX dne 4. 10. 2023 v 00:05 hodin bylo prokázáno, že při vyšetření těla poškozeného bylo okolí jeho anu klidné, nebyla detekována krev a tonus svěračů byl lehce výraznější. Při dalším vyšetření v 10:37 (č. l. 82) již byl tonus svěračů v normě, pacient však byl psychicky rozladěn a odmítal o události komunikovat, na zklidnění si přál pastelky. Bylo mu doporučeno psychiatrické ev. psychologické vyšetření. Při prvotním vyšetření měl přítom poškozený lékaři v rámci anamnestických údajů uvést, že se probudil, když ho začal spoluvězeň znásilňovat, kdy cítil, jak mu zasouvá penis do konečníku.
43. Tato skupina důkazů, zejména lékařské zprávy o vyšetřeních provedených relativně krátce po údajném napadení, by teoreticky mohla, při zachycení nějakého poranění v oblasti konečníku či řitního otvoru, být vnímána jako skutečnost podporující tvrzení poškozeného, ale zde je zjevné, že absence poranění v této oblasti tuto variantu nepodporují, spíše svědčí proti násilné manipulaci v dané oblasti (poškozený v rámci podání vysvětlení přitom popisoval „jak v něm obžalovaný jezdí“). Ani údaj o lehce zvýšeném tonu svěračů se nezdá jako podporující variantu sexuálního násilí v této oblasti, kdy nelze přehlédnout údaje poškozeného o omývání intimních míst ještě před tímto vyšetřením.
44. Z Protokolu o vydání věci ze dne 4. 10. 2023 (č. l. 58-59) bylo prokázáno, že obžalovaný XXXXX dne 4. 10. 2023 v cca 13:15 hod. na výzvu vydal jedny modré trenky s potiskem, ke kterým uvedl, že jsou jeho vlastní a tyto si dal na sebe poté, co původní trenky, které měl při napadení, odevzdal dozorcům, když každou středu probíhá pravidelná výměna prádla. Kde jsou v současné době trenky, které měl při napadení, neví.
45. Z Protokolu o vydání věci ze dne 4. 10. 2023 (č. l. 62) bylo prokázáno, že poškozený XXXXX dne 4. 10. 2023 v cca 12:10 hod. na výzvu vydal jedny modré trenky a jedno šedé triko s krátkým rukávem, jako věci, které měl na sobě v době incidentu.
46. Ze Služebního záznamu ze dne 4. 10. 2023 prap. J. B. (č. l. 106) přitom vyplývá, že dne 4. 10. 2023 proběhla v čase 07:30 hod. pravidelná velká výměna prádla na oddělení XXXXX, kdy v současnosti již nelze toto (odsouzenými odevzdané) prádlo dohledat. Poškozenému XXXXX na cele č. XXXXX (tedy původní, kde mělo dojít k jeho napadení) bylo vyměněno prádlo, které měl složené na zemi před celou a obžalovanému XXXXX bylo vyměněno prádlo výdejním okénkem cely č. XXXXX, když si na novou celu přinesl prádlo z původní (společné) cely. Z tohoto úředního záznamu pak vyplývá, že ještě minimálně v 07:30 hod. se poškozený nacházel na původní cele, kde mělo dojít k napadení, a vzhledem ke skutečnosti, že došlo k (velké) výměně prádla, tak si z pro soud nelogických důvodů ponechal na sobě prádlo (nevyměnil je), které měl mít v době napadení, když toto vydal až v čase cca 12:10 hod.
47. Soud doplnil dokazování zprávami Vazební věznice a XXXXX (č. l. 182 a 189), ze kterých vyplývá, že výměna prádla na oddělení XXXXX probíhá každou středu v lichý týden 1x za 14 dní včetně

výměny ložního prádla a ručníků. Pokud má odsouzený prádlo znečištěné, je mu vyměněno celé, bez ohledu na sudý či lichý týden. Při nástupu do VTOS odsouzení dostávají v rámci oblečení i dvojce trenýrky.

48. Z navazujícího odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č. l. 85-87) bylo prokázáno, že na spodním prádle (trenkách) poškozeného XXXXX byla na vnitřní straně zadního dílu cca 14 cm od horního okraje nalezena viditelná skvrna červenohnědé barvy, v níž byla prokázána přítomnost lidské krve. Z této skvrny byl stanoven smíšený profil DNA, který obsahuje znaky profilu poškozeného a také obžalovaného XXXXX, kdy nelze rozlišit majoritního či minoritního zůstavitele. Na dalších stěrech z těchto trenek (z vnitřní strany zadního dílu v oblasti beder a vnější strany zadního dílu v oblasti boků) byl sice zjištěn směsný profil zůstavitelů DNA, ale většinou neupotřebitelný, kdy pouze majoritní podíl v oblasti boků vykazoval individuální shodu DNA se srovnávacím vzorkem poškozeného. V případě stěru ze skvrny na vnitřní straně předního dílu (z izolátu DNA) přitom byl stanoven smíšený profil DNA, kdy profil zůstavitele minoritního podílu byl posouzen jako neupotřebitelný a profil zůstavitele majoritního podílu nebyl v databázi dohledán (pozn. nejedná se tedy o poškozeného ani obžalovaného). Dále byla na pánských boxerkách obžalovaného XXXXX na vnitřní části v oblasti rozkroku zjištěna skvrna, která prokazatelně obsahovala enzym α -amyláza, který je obsažen v lidských slinách. Ze skvrny byl stanoven profil DNA shodný s profilem obžalovaného XXXXX. V rámci genetické expertízy nebyla na stěrech z konečníku poškozeného prokázána přítomnost spermatu ani enzymu α -amylázy, kdy v izolátu DNA se nenacházelo dostatečné množství DNA potřebné ke stanovení profilu DNA. Ve stěrech z penisu obžalovaného pak nelze vyloučit přítomnost seminální tekutiny (přítomnost spermií nebyla prokázána), přítomnost enzymu α -amylázy nebyla prokázána. Z izolátu DNA z daného stěru byl stanoven profil DNA jedné osoby individuálně shodný se srovnávacím profilem DNA obžalovaného XXXXX.
49. V souvislosti s těmito závěry je ovšem nutno zohlednit vše výše uvedené ze strany poškozeného ohledně manipulace s danými trenýrkami, kdy dle závěrů soudu jsou důvodné pochybnosti, zda předložený materiál, je vůbec ten, který měl mít poškozený na sobě v době napadení, což výrazně limituje význam závěrů tohoto znaleckého zkoumání. Zde je nutno vnímat, že sám poškozený se prezentuje jako čistotný člověk, kterému bylo zle z kontaktu s minimálně „problematickými trenýrkami“, což jej mimo jiné vedlo k jejich praní. Logicky pokud si je vysvlékl (vypral a následně sušil), tak lze očekávat, že si oblékl náhradní (nezůstal nahý, když náhradní měl k dispozici) a je s podivem, že tyto problematické nepoužil v rámci výměny prádla (při jím deklarované čistotnosti), ale údajně si je ponechal na sobě, tedy opětovně si je převlékl (?), aby je až následně na výzvu policejního orgánu odevzdal. Za situace, kdy na místě s poškozeným byly stopy krve (svědky zmiňovaná krev na podlaze, kterou měl poškozený uklidit), nelze vyloučit kontakt látky s krevními stopami i jiným způsobem. Ono umístění krevní stopy je přitom samo o sobě problematické, když mohlo vzniknout nejdříve po napadení obžalovaného (až začal krváčet), pokud se jedná o krevní stopu obžalovaného, což závěry znaleckého zkoumání připouští, ale jednoznačně nestanoví, a bylo by tak možné diskutovat o vzájemném postavení obžalovaného a poškozeného, kdy k napadení se spíše nabízí varianta čelně čelní, a možnost vzniku skvrny pouze na vnitřní straně látky trenýrek (nikoli i na vnější) za této situace je výrazně problematická.
50. Z Protokolu o ohledání místa činu (celý označen č. 3 NC XXXXX) ze dne 4. 10. 2023 v době od 11:15 hod. do 11:50 hod. včetně náčrtku a fotodokumentace (č. l. 51-58) pak bylo zjištěno místní uspořádání na místě, kde mělo dojít k napadení, kdy nebyly jinak nalezeny žádné stopy (tedy ani žádné stopy krve či biologického materiálu pod UV světlem) a na místě nebyly ani žádné lůžkoviny či osobní věci odsouzených (pouze na posteli, kde měl ležet poškozený zůstaly dvě deky). Je zjevné, že místo činu rozhodně neodpovídalo stavu v době napadení, ale došlo zde k „úklidu“, odstranění věcí, které mohly být pro posouzení věci zásadní (např. lůžkovin apod.). S ohledem na nález plastového kbelíku se zbytky tekutiny čiré barvy, na kterém byl položen vlhký hadr na umývání podlahy, lze předpokládat, že mohlo dojít i k umytí podlahy (viz i údaje svědka XXXXX).

51. Úřední záznam o provedeném šetření Vězeňskou službou ČR (č. l. 114) pak zůstal bez většího významu k ustálení skutkového děje (resp. z hlediska jeho vyhodnocení k možnému provedení dalších důkazních prostředků – výslechu dalších svědků), když odsouzení vězni na celách sousedících s celou obžalovaného a poškozeného neslyšeli nic, co by mohlo přispět k objasnění věci.
52. Na základě všech těchto důkazů (této jistým způsobem omezené skupiny možných důkazů) měl soud k dispozici fakticky dvě verze skutkového děje. První, prezentovanou obžalobou vycházející primárně z údajů poškozeného o prvotním sexuálním napadení ze strany obžalovaného, a druhou, vycházející z údajů (obhajoby) obžalovaného o bezdůvodném fyzickém napadení ze strany poškozeného. Žádný další z provedených důkazů přitom ať již sám o sobě, nebo ve spojení s dalšími důkazy, nepodporoval výlučně žádnou z uvedených verzí, když ani svědecké výpovědi, ani ostatní důkazy takto hodnotit nelze (viz i částečná hodnocení výše). Rozhodně takto nelze vyhodnotit, tak jak to činí obžaloba, závěry odborného vyjádření (resp. místo vlastního nálezu biologické stopy). Tvrzení, že „přítomnost krve obžalovaného na vnitřní straně spodního prádla poškozeného nelze vysvětlit jinak, než že obžalovaný přišel s vnitřní stranou spodního prádla poškozeného do přímého kontaktu“ (při zohlednění údajů obžalovaného o průběhu konfliktu, tedy odmítnutí varianty pokusu o sexuální kontakt), je dle závěrů soudu minimálně problematické, viz údaje výše.
53. Za této situace se tak soud nachází v situaci skutkových pochybností, fakticky situace osamocенého důkazu tvrzením osoby s vlastním zájmem na výsledku (ospravedlnění napadení obžalovaného). Je evidentní, že orgány činné v trestním řízení a zde primárně orgány vězeňské služby nezajistily dostupný důkazní materiál, tento byl (pokud vůbec) částečně zajištěn s výrazným časovým odstupem, který jeho důkazní hodnotu buď přímo vyloučil (ohledání místa činu) či minimálně jeho hodnotu snížil (zajištěné oděvní součástky) a toto pochybení již není možné odstranit.
54. Přestože v našem právním řádu neplatí latinské „unus testis, nullus testis“, tedy zásada „jeden svědek, žádný svědek“, je daná situace, tedy důkazní situace založená v podstatě na jediném důkazu, kterým je tvrzení poškozeného, předmětem poměrně rozsáhlé judikatury. Ze stěžejního nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 520/16, ze dne 22. 6. 2016 pak vyplývá, že v situaci „tvrzení proti tvrzení“ jsou obecné soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce neviny. Mimo jiné v takové situaci obecné soudy rozhodně nemohou opomenout, je-li u svědka či svědků, jejichž výpověď stojí proti výpovědi obviněného, objektivně přítomna pochybnost o jejich nezainteresovanosti na výsledku řízení. Uvedená povinnost obecných soudů je pak ještě zvýrazněna v případech, kdy taková svědecká výpověď či svědecké výpovědi, stojící proti výpovědi obviněného, představují jediný přímý důkaz, z něž má být prokázána vina obviněného. S ohledem na princip presumpce neviny i právo na spravedlivý proces pak rozhodně nelze akceptovat shledání viny obviněného za situace, kdy jediným přímým důkazem proti němu je výpověď svědka, u něž a priori nelze vyloučit jakýkoli zájem na výsledku řízení, přičemž tato svědecká výpověď je posouzena jako věrohodná toliko s odůvodněním, že byla podána pod hrozbou sankce v případě křivé výpovědi.
55. Za této důkazní situace, při respektování výše uvedeného (zejména stávající judikatury ve vztahu k situaci „tvrzení proti tvrzení“), proto soud nemohl považovat jednání obžalovaného, tak jak je popisováno v podané obžalobě (žalovaný skutek), za bezpečně a spolehlivě prokazané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a po podrobném a pečlivém zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech proto obžalovaného za užití procesní zásady „in dubio pro reo“ této obžaloby zprostil, když pro odsouzení nemůže být dostatečný prakticky pouze jeden důkaz, navíc v podobě údajů osoby, která má na výsledku vlastní zájem.

56. Soud nad rámec výše uvedeného považuje za nutné zmínit, že neprováděl další dokazování, tak jak bylo navrhováno ze strany obhajoby, tedy vyhotovení znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví klinické psychologie, případně odvětví psychiatrie na poškozeného XXXXX k posouzení jeho osobnosti, motivace jeho chování v době incidentu a po incidentu a jeho věrohodnosti, když i s ohledem na výše uvedené skutkové závěry, by toto nemohlo přispět ke změně těchto závěrů. Znalecký posudek by samozřejmě v teoretické rovině mohl vést zejména k posouzení obecné (nikoli specifické) věrohodnosti poškozeného, ale při zohlednění zejména jeho předchozího jednání v rámci jeho kriminální minulosti, při výše učiněných závěrech (viz i údaje k jeho věrohodnosti), je jeho zpracování zjevně nadbytečné.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 24. září 2024

Mgr. Aleš Novotný v. r.
předseda senátu